

دستورالعمل تکمیل فرم بازدید کارگاهی تک واحدی

ضوابط کلی فرم:

هدف از تکمیل این فرم داشتن اطلاعات از کارگاه بازدید شده و تاریخچه‌ای برای بایگانی و دسترسی می‌باشد و در نهایت از اطلاعات این فرم برای بدست آوردن آمار و تعیین شاخصهای بهداشت حرفه‌ای استفاده می‌شود. برخی از اطلاعات این فرم برای هدف اول (داشتن تاریخچه بازدید) (مانند: نام کارگاه، نام کارفرما، آدرس و...) و بعضی دیگر برای هدف دوم (آمارگیری) (مانند: نوع کارگاه، تعداد کارگران، تعداد کارگران در معرض عوامل زیان‌آور و...) درج شده است. بنابراین در نهایت این فرم باید مختصر و مفید اطلاعات اساسی بهداشت حرفه‌ای را در مورد کارگاه بازدید شده بیان نماید.

تکمیل کننده فرم: فرم مذکور توسط بازرس بهداشت حرفه‌ای دارای کارت ویژه بازرسی با حضور در محل کارگاه تکمیل می‌گردد.

توجه: در صورت تکمیل فرم توسط افراد آموزش دیده مانند بهورزان، کاردانهای بهداشتی و... و لزوم طرح نواقص در مراجع قضایی فرم مزبور بایستی به تایید بازرس بهداشت حرفه‌ای رسیده شده باشد.

کارگاه تک واحدی: منظور کارگاهی است که بخشهای مختلف تولید منحصراً در یک سالن استقرار یافته‌اند. مبنای تفکیک کارگاه تک واحدی و چند واحدی تعداد سالنهای تولید است. چنانچه کارگاه از یک سالن تولیدی تشکیل شده است تک واحدی محسوب شده گرچه ممکن است تاسیسات و تسهیلات جنبی و بهداشتی و رفاهی در جایی دیگر استقرار یافته باشد. ذکر تک واحدی نشان می‌دهد که کارگران این کارگاه تقریباً در معرض عوامل زیان‌آور و ساختمان مشترک هستند.

تعداد نسخ فرم: این فرم در دو نسخه تکمیل شده که یک نسخه نزد کارفرما و نسخه دیگر جهت پیگیری نزد واحد بازدید کننده (خانه بهداشت، مرکز بهداشتی درمانی و مرکز بهداشت شهرستان) نگهداری می‌گردد.

توجه: در صورتیکه کارگاه تولیدی فاقد تشکیلات بهداشت حرفه‌ای باشد در پرونده بهداشتی کارگاه فرمهای معاینات کارگری نیز نگهداری می‌شود.

نحوه تکمیل فرم:

اطلاعات کلی: در بالای فرم نام معاونت بهداشتی/سلامت دانشگاه / دانشکده علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی و نام مرکز بهداشت شهرستان و نوع واحد بازدید کننده با علامت **p** و نام واحد بازدید کننده ثبت می‌گردد. در سمت چپ بالای فرم کد پستی ده رقمی کارگاه ثبت میشود. در مورد کارگاههای شهری دقت شود حتماً کد پستی ده رقمی ذکر گردد چراکه این یکی از دقیقترین شماره های دسترسی است.

اطلاعات عمومی:

نام کارگاه..... نام کارفرما..... نوع مالکیت خصوصی دولتی سایر مجوز فعالیت: دارد ندارد صادره از..... تاریخ راه اندازی / 13/ آدرس:..... تلفن..... نمابر.....

نوع کارگاه: (خانگی، غیرخانگی، دائمی، فصلی) نوع فعالیت: صنعتی، خدماتی، معدنی، کشاورزی

نام محصول اصلی: سه نوع از مواد اولیه اصلی: ۱- ۲- ۳-
 تشکیلات بهداشتی موجود: [بستگاه بهگر، خانه بهداشت کارگری، مرکز بهداشت کار] کمیته حفاظت فنی و بهداشت کار: شامل میشود: بلی، خیر، (دارد، ندارد)

نام کارگاه: در صورتیکه کارگاه دارای تابلویی با نام معتبر باشد آن نام ذکر می‌گردد و در صورتیکه دارای نام نباشد مانند کارگاههای خانگی فعالیت اصلی آن ذکر می‌گردد. بعنوان مثال قالبیافی، تراشکاری و...

نام کارفرما: در مورد کارگاههای خانگی نام سرپرست خانوار و در مورد کارگاههای غیر خانگی نام کارفرمای اصلی یا مدیرعامل ذکر می‌گردد. برای تعریف دقیقتر به ماده 3 قانون کار رجوع شود.

نوع مالکیت: اگر سهام متعلق به بخش خصوصی است خصوصی و در صورتیکه حداقل 50% سهام آن متعلق به دولت است دولتی و در غیر اینصورت سایر علامت **p** زده می‌شود. سایر مانند کارگاههای شرکت تعاونی و تحت پوشش بنیاد مستضعفان، بنیاد شهید و...

مجوز فعالیت: در صورتیکه مجوز فعالیت با اعتبار زمانی از یکی از سازمانها یا تشکیلات رسمی کشور می‌باشد قسمت **p** زده و در قسمت صادره از نام آن ارگان ذکر می‌گردد. و در صورتیکه اعتبار زمانی آن پایان یافته یا فاقد مجوز معتبری باشد قسمت ندارد علامت **p** زده می‌شود.

تاریخ راه اندازی: تاریخ شروع به کار ذکر می‌گردد. در پاره‌ای از موارد بخصوص در کارگاههای خصوصی ممکن است کارگاه از شخصی به دیگری بطور کلی فروخته شده باشد در این موارد تاریخ شروع زمانی است که فعالیت کارگاه شروع شده است. برخی از کارخانجات بزرگ ممکن است شعباتی در جاهای دیگر با فاصله نسبتاً زیاد از مرکز اصلی داشته باشند در این موارد تاریخ راه اندازی تاریخ شروع بکار شعبه کارگاه است و این کارگاه یک کارگاه مستقل منظور می‌شود.

آدرس: منظور آدرس دقیق محل کارگاه است در صورت وجود صندوق پستی حتماً ذکر گردد. در مورد کارگاههایی که در مناطق صنعتی واقع شده‌اند عنوان منطقه صنعتی نیز ذکر گردد.

تلفن و نمابر: شماره تلفن یا تلفنهای موجود و نمابر نیز در صورت وجود ثبت گردد.

نوع کارگاه: که بر اساس تعاریف ذیل در دو خانه آن علامت **p** زده می‌شود. (خانگی و یا غیرخانگی) و (فصلی و یا دائمی).

خانگی: منظور کارگاهی است که در منزل مسکونی شخص واقع شده و توسط سرپرست یا یکی از افراد آن خانوار اداره می‌شود. بطور مثال کارگاه قالبیافی که در خانه شخصی دایر است. بدیهی است کارگاه جوشکاری که درب آن مستقل از درب ورودی خانه است کارگاه غیر خانگی محسوب می‌گردد.

غیر خانگی: منظور کارگاهی است که در محلی غیر از محل مسکونی واقع شده و شاغلین آن می‌تواند یک نفر (خویش فرما) یا بیشتر (کارفرما و کارگران) تشکیل گردد.

دائمی: کارگاهی است که بتواند فعالیت خویش را در طی سال انجام داده و وابستگی به فصل خاصی از سال نداشته باشد.

فصلی: منظور کارگاهی است که فعالیت آن وابسته به فصل باشد و به علل مختلف انجام آن در طی سال ممکن نباشد. مانند کارگاههای کوره آجرپزی سنتی، کشاورزی و صنایع وابسته به محصولات کشاورزی

نوع فعالیت: در صورتیکه کارگاه اقدام به تولید محصولی می‌نماید، صنعتی علامت **p** و نام محصول اصلی ذکر می‌گردد؛ و در صورتیکه خدمتی ارائه می‌کند خدماتی علامت **p** و نام خدمت در قسمت نام محصول اصلی؛ و چنانچه استخراج کانیها در کارگاه صورت می‌گیرد معدنی علامت **p** و نام ماده استخراج شده بعنوان محصول اصلی؛ و اگر کارگاه فعالیت کشاورزی دارد خانه مربوطه با علامت **p** مشخص گشته و محصول اصلی متناسب ذکر می‌گردد. نام محصول اصلی: نام ماده نهایی تولید شده در کارگاههای تولیدی ذکر می‌گردد. در صورتیکه کارگاه خدماتی باشد نوع خدمت و در مورد کارگاههایی که چند محصول ارائه می‌کنند اصلی ترین آنها ثبت می‌گردد.

مواد اولیه اصلی: اگر حداکثر تا سه مورد مواد استفاده می‌شود در محلهای مربوطه درج گردد و در صورتیکه بیش از 3 ماده موجود بود اولویت را به ترتیب 1- میزان مخاطره آمیز بودن 2- میزان مواجهه کارگران 3- میزان تناژ مصرفی؛ در نظر بگیرید.

ذکر تشکیلات بهداشتی موجود: در صورت وجود تشکیلات ارائه دهنده خدمات بهداشت حرفه‌ای که شامل ایستگاه بهگر، خانه بهداشت کارگری و مرکز بهداشت کار می‌باشد و دارای فعالیت منطبق با آئین‌نامه‌های موجود می‌باشد نوع تشکیلات در قسمت مربوطه درج می‌گردد.

کمیته حفاظت فنی و بهداشت کار: کارگاهی که واجد شرایط این کمیته باشد در قسمت شامل میشود، بخش بلی علامت **p** درج میشود؛ در صورتیکه کمیته مذکور در راستای آئین‌نامه موجود باشد در قسمت دارد علامت **p** و در غیر اینصورت در قسمت ندارد علامت **p** زده می‌شود.

جدول شماره ۱:

۱- توزیع شاغلین تحت پوشش خدمات سلامت کار به تفکیک نوع واحد ارائه دهنده خدمت			
عنوان	دولتی	خصوصی	سایر
نوع خدمت ارائه شده			
بهداشت حرفه ای			
طب کار			
نام و نوع مجوز:			

تکمیل این جدول بدین نحو می‌باشد: در صورتیکه کارفرما جهت رفع نواقص بهداشتی موجود در محیط کار و یا انجام معاینات کارگری با یکی از مراکز دولتی و یا غیر دولتی قراردادی منعقد نموده باشد و یا از افراد حقیقی یا حقوقی که مجاز به ارائه خدمات سلامت کار می‌باشند برای شاغلین خود خدمتی دریافت نموده باشد، در ردیف مربوطه ی جدول فوق، تعداد شاغلین دریافت کننده خدمت بسته به نوع خدمت دریافت شده ثبت میشود.

نکته ۱: منظور از مراکز ارائه دهنده خدمات که شامل مراکز دولتی، خصوصی و سایر میباشد عبارتند از:

۱. مراکز دولتی: به کلیه واحدهای تابعه شبکه بهداشت، درمان و آموزش پزشکی مانند مراکز بهداشتی درمانی اطلاق میگردد که بنا به درخواست کارفرما و با انعقاد قرار دادی بین کارفرما و واحد دولتی مربوطه، خدمات سلامت کار اعم از خدمات کارشناسی بهداشت حرفه ای یا طب کار توسط واحد دولتی فوق اشاره به مجموعه تحت سرپرستی آن کارفرما ارائه میگردد.

2. مراکز خصوصی: شامل واحدهای خصوصی از قبیل: شرکتهای خصوصی دارای مجوز بهداشت حرفه ای، شرکتهای خصوصی دارای مجوز طب کار و شرکتهای خصوصی دارای مجوز توأم میباشد که با انعقاد قرارداد با کارفرما به ارائه خدمات کارشناسی بهداشت حرفه ای و طب کار به مجموعه تحت سرپرستی آن کارفرما می پردازند.

3. سایر: منظور از سایر، کلیه واحدهایی مانند شرکت نفت، گاز، سازمان تأمین اجتماعی و سایر مواردی است که در خارج از طبقه بندی فوق قرار داشته و مجاز به ارائه خدمات سلامت کارمیباشند.
نکته: منظور از خدمات سلامت کار، شامل: خدمات کارشناسی بهداشت حرفه ای و خدمات طب کار می باشد.
خدمات بهداشت حرفه ای: به خدمات کارشناسی شامل شناسایی، اندازه گیری و ارزشیابی و کنترل عوامل زیان آور محیط کار و یا خدمات ارگونومیکی در محیط کار، اطلاق میگردد.
خدمات طب کار: شامل معاینات کارگری است که بایستی مطابق دستورالعمل فرمهای معاینات کارگری مصوب مرکز سلامت محیط و کار انجام شود.

نام و نوع مجوز: در صورتیکه خدمات سلامت کار توسط بخش دولتی ارائه شده باشد، نام واحد ارائه دهنده خدمت ثبت میشود، به عنوان مثال: مرکز بومهن برای کارگران تراشکاری کارگاه X پرونده تشکیل داده در این بخش مرکز بهداشتی درمانی، "بومهن" نوشته می شود. در صورتیکه خدمات سلامت کار توسط بخش خصوصی ارائه شده باشد، بعنوان مثال: شرکت خصوصی دارای مجوز بهداشت حرفه ای سینا برای کارگاهی خدمات کارشناسی بهداشت حرفه ای ارائه نموده است در این بخش "شرکت خصوصی دارای مجوز بهداشت حرفه ای سینا" ثبت میشود.

در صورتیکه خدمات سلامت کار توسط واحدی غیر از واحدهای مذکور ارائه شده باشد، در این قسمت مواردی از قبیل واحدهای موجود در خود کارگاه، نام افراد طرف قرارداد (مشاورین کمیته حفاظت فنی و بهداشت کار و پزشک کارگاه) و سایر مواردی است که مجاز به ارائه خدمات سلامت کارمیباشند، ذکر می گردد.

جدول شماره ۲: جدول تعداد شاغلین که در سه نوبت بازدید به تفکیک جنس و شیفت کار نوشته می شود.

۲- جدول تعداد شاغلین به تفکیک جنس و شیفت کار						
نوبت کار			روز کار			شیفت کاری
نوبت ۳	نوبت ۲	نوبت ۱	نوبت ۳	نوبت ۲	نوبت ۱	جنس
						زن
						مرد
						جمع

روزکار: شاغلینی هستند که ساعات کارشان از ساعت 6 صبح الی 16 باشد .

نوبت کار: کاری که در خارج از مدت زمان فوق اشاره انجام پذیرد نوبت کاری میباشد .

نکته: تعاریف فوق بر مبنای تعریف علمی نوبت کاری میباشد.

توجه ۱: فرم به گونه‌ای طراحی شده که طی سه بازدید متوالی امکان ثبت اطلاعات در یک فرم وجود داشته باشد. بنابراین نوبت بازدید از اول سال محسوب می‌گردد.

توجه ۲: در صورتیکه در یکسال بیش از 3 بازدید انجام شده باشد از یک فرم دیگر برای نوبتهای 4 و 5 و 6 استفاده می‌شود.

توجه ۳: با توجه به اینکه یکی از اهداف بازدید کارگاهی اعلام نواقص به کارفرما برای رفع نواقص بهداشتی موجود و نیز پیگیری موارد می‌باشد لذا عناوین جداول 3، 4، 5، به استنادات قانونی اشاره دارد که در هنگام قضاوت راجع به رعایت و یا عدم رعایت موازین بهداشتی می‌تواند بکار گرفته شود.

جدول شماره ۳: عوامل زیان آور محیط کار (مواد 85 و 91 قانون کار)

جدول مزبور شامل 13 ردیف است که در هر ردیف نام عامل زیان‌آور خاص ذکر گردیده است. در هنگام بازدید یکی از سه حالت فوق ممکن است اتفاق بیافتد:

1- عامل زیان آور وجود دارد ولی با تمهیدات لازم تحت کنترل در آمده است. در این صورت در خانه مربوط به آن عامل، علامت **p** ثبت می‌گردد. لازم به تذکر است که این تمهیدات بجز وسایل حفاظت فردی می‌باشد. بعنوان مثال صدای موجود در کارگاه با استفاده از روشهای کنترل مهندسی مقدار آن به زیر حدود مجاز رسیده است. یا اینکه زمان تماس با عامل زیان‌آور تا حدود مجاز کاهش یافته است.

2- عامل زیان‌آور مورد نظر وجود دارد و مواجهه افراد بیش از مقدار حدود مجاز مندرج در کتابچه حدود تماس مجاز شغلی است، (در مورد روشنایی مقدار روشنایی از حدود توصیه شده کمتر است) در اینصورت در خانه مربوطه تعداد افراد در معرض ذکر می‌گردد. بعنوان مثال صدای موجود در کارگاه از 85 دسی‌بل برای 8 ساعت کار تجاوز کرده است. در این صورت مثلاً اگر 5 نفر در کارگاه کار می‌کنند و در معرض مواجهه با این عامل زیان آور قرار گرفته اند، عدد 5 در خانه مربوطه درج می‌گردد.

3- فرایند تولید اصولاً عامل مربوطه را در خود ندارد، در اینصورت عدد صفر در خانه مربوط ثبت می‌گردد. مثلاً وجود عامل صدا در کارگاههای قالبیافی سنتی منتفی است بنابراین عدد صفر در خانه مربوط نوشته می‌شود.

توجه ۱: اعلام نظر در خصوص وجود و یا تحت کنترل بودن عامل زیان‌آور مورد نظر در صورت وجود وسیله سنجش پس از قرائت مقادیر و مقایسه با حدود مجاز انجام می‌گیرد. و در صورت عدم وجود وسیله سنجش قضاوت بر مبنای تجارب و اطلاعات کارشناسی انجام می‌پذیرد.

توجه ۲: عوامل زیان‌آور از لحاظ کیفی هم مد نظر قرار گیرد. بعنوان مثال روشنایی گرچه میزان آن بسیار مهم می‌باشد ولی اگر فاکتورهایی مانند جهت، رنگ نور، خیرگی و... نیز در صورتیکه مناسب نباشد نتیجتاً روشنایی مناسبی نخواهیم داشت..

جدول شماره ۴: تاسیسات و تسهیلات بهداشتی کارگاه (مواد 156 و 91 قانون کار)

در ردیفهای 14 تا 26 جدول مذکور فاکتورهای مرتبط با موارد آئین‌نامه "تاسیسات کارگاه از نظر بهداشت" عنوان گردیده است که براساس راهنمای جدول در قضاوت کارشناسی یکی از سه حالت ذیل اتفاق می‌افتد:

1- وضعیت تاسیسات و تسهیلات مورد نظر، از نظر کمی (تعداد) با تعداد ذکر شده در آئین نامه کاملاً مطابقت دارد و از نظر کیفی شرایط مندرج در آئین نامه بر آن موضوع حاکم است در این صورت علامت **p** در خانه مربوطه ثبت می گردد.

2- وضعیت تاسیسات یا تسهیلات بهداشتی مورد نظر از لحاظ کمی یا از لحاظ کیفی با شرایط مندرج در آئین نامه مطابقت ندارد در این صورت تعداد واحدهایی که کمبود دارد یا نامناسب ذکر می گردد. بعنوان مثال فرض کنید دستشویی کارگاهی می بایستی 6 عدد باشد که کارگاه فقط 3 دستشویی مناسب داشته و 2 دستشویی از لحاظ کیفی مناسب نمی باشند در این صورت عدد 3 که تعداد دستشویی نامناسب است ثبت می شود (2 دستشویی از لحاظ کیفی + یک دستشویی از لحاظ کمی). بعبارت دیگر تعداد واحدهای نامناسب تاسیسات یا تسهیلات بهداشتی را می توان از فرمول زیر بدست آورد:

تعداد واحدهای مناسب موجود - تعداد واحدهایی که طبق آئین نامه باید در کارگاه موجود باشد = تعداد واحدهای نامناسب (فرمول بایستی از چپ به راست خوانده شود)

بنابر این تعداد واحد نامناسب در مثال فوق با جایگذاری در این فرمول عبارتست از :

$$3=6-3$$

توجه: در بعضی موارد در صورت مشاهده مورد نامناسب عدد یک ثبت می شود مانند: ساختمان کارگاه (چون کارگاه تک واحدی فقط یک ساختمان دارد)

3- مطابق با آئین نامه اگر تاسیسات یا تسهیلات خاصی ضروری نمی باشد، عدد "صفر" منظور می گردد. بعنوان مثال در تبصره 1 ماده 36 آئین نامه داشتن توالت برای کارگاههای صنفی که با 15 دقیقه پیاده روی به توالت بهداشتی دسترسی دارند ضروری نیست بنابراین می توان در این مورد عدد صفر در خانه مربوطه درج می گردد.

توجه ۱: در این جدول بعضی از عناوین ردیفها کاملاً با عناوین موجود در آئین نامه مطابقت ندارد که این موارد توضیح داده می شوند:

۱- فضای کارگاه: ماده 4 آئین نامه مذکور

2- تهویه عمومی کارگاه: مواد 16 تا 18 آئین نامه. تهویه عمومی شامل تهویه مطبوع و تهویه صنعتی است.

توجه ۲: قضاوت در خصوص کیفیت و کمیت بر عهده بازدید کننده می باشد.

توجه ۳: در صورتیکه مواردی در آئین نامه وجود دارد که در فرم نیست مانند اتاق استراحت زنان و شستشوی البسه کار در صورت نیاز، در قسمت نظریه کارشناسی قید گردد.

توجه ۴: تعداد واحد در مورد کمد لباس / رختکن عدد یک ذکر گردد.

جدول ۵- مراقبتهای بهداشتی درمانی انجام یافته وانطباق با مواد 92 و 91 قانون کار

در ردیف های 27 و 28 این جدول تعداد کارگرانی که از ابتدای سال تا تاریخ بازدید مورد معاینه قرار گرفته و فرم مصوب معاینات کارگری برای آنها بطور کامل تکمیل گردیده است، به تفکیک زن و مرد وارد میگردد و در ردیف 29 تعداد کارگرانی که با مواد غذایی در تماس هستند ثبت می شود. این افراد معمولاً در آشپزخانه کار می کنند و یا در کارخانجات مواد غذایی و دارویی و بهداشتی کار می کنند. ردیف 30 تعداد افرادی که کارت سلامت را از واحد بهداشت محیط تهیه نموده اند، درج می گردد که شرح این افراد در ردیف 29 آورده شده است.

ردیفهای 31 الی 33 این جدول به وسایل حفاظت فردی و لباس کار و جعبه کمکهای اولیه اختصاص داده شده است. در صورتیکه کارگاه جعبه کمکهای اولیه را داشته باشد علامت **p** و در صورت نداشتن آن علامت - درج میگردد.

در ردیف 31، تعداد شاغلینی که نیازمند وسیله حفاظت فردی میباشند ثبت می شود. بعبارت دیگر تعداد شاغلینی که برای پیشگیری و یا کاهش مواجهه با عوامل زیان آوری که در محیط کار در معرض آن قرار دارند نیاز به وسایل حفاظت فردی دارند، مد نظر می باشد که این عوامل زیان آور شامل صدا، ارتعاش، پرتو، سرما، تماس پوستی با مواد شیمیایی، گرد و غبار، گاز و بخار، دود و دمه می باشد.

ردیف ۳۲: تعداد شاغلینی است که از وسیله حفاظت فردی مناسب که در اختیار آنان قرار داده شده استفاده می کنند.

توجه ۱: به غیر از کمیت، کیفیت وسایل حفاظت فردی و لباس کار در پیشگیری از مواجهه شاغل با عوامل زیان آور مد نظر قرار گیرد.

نظریه بازدید کننده:

این جدول در 3 قسمت جهت 3 نوبت بازدید در نظر گرفته شده تا نواقص بهداشتی به زبانی ساده برای کارفرما نوشته شود. در صورتیکه در جداول بالاموردی احتیاج به توضیح بیشتر دارد یا مواردی در جداول وجود ندارد در این قسمت ثبت گردد. همچنین برای اضافه کردن توضیحات بیشتر از پشت فرم استفاده کنید.

در نهایت در انتهای فرم ، نام و نام خانوادگی ، سمت و امضای بازدید کننده و نیز تاریخ بازدید ثبت شده و همچنین نام و نام خانوادگی و تاریخ رؤیت و امضاء کارفرما یا نماینده تامالاختیار او در فرم بایستی تکمیل گردد.

توجه: در صورتیکه فرم توسط افراد آموزش دیده دیگر تکمیل گردد، و احتیاج به ارائه در مراجع قضایی باشد بایستی در قسمت نظریه کارشناس بهداشت حرفه ای مندرجات فرم **به تایید کارشناس بهداشت حرفه ای** رسیده باشد

دستورالعمل فرم بازدید کارگاهی چند واحدی

این فرم تا حدود زیادی شبیه فرم تک واحدی است بنابراین در اینجا فقط موارد تفاوت در دو فرم توضیح داده می‌شود.

تکمیل کننده فرم: فرم مزبور فقط توسط بازرس بهداشت حرفه‌ای دارای کارت ویژه بازرسی تکمیل شده و توسط بهورزان و کاردانه‌های آموزش داده شده رشته‌های غیر مرتبط تکمیل نمی‌گردد.

کارگاه چند واحدی: منظور کارگاهی است که دارای سالنهای مختلف تولیدی بوده و سالنها از یکدیگر مجزا شده باشند. این جداسازی می‌تواند با پارتیشنهایی حداقل به ارتفاع 2 متر نیز انجام شود. البته تاسیسات و تسهیلات بهداشتی می‌توانند در محلهای دیگری واقع شده باشند که در قسمت مربوطه توضیح داده خواهد شد. در واقع هدف از وجود فرم کارگاه چند واحدی این است که تحلیل فرد پر کننده از عوامل زیان‌آور هر کارگاه ساده‌تر از فرمی است که همه واحدها را یکجا در بر گیرد. از سوی دیگر در نهایت، ما از جمع ستونهای مختلف این فرم به همان اطلاعات فرم تک واحدی خواهیم رسید، و در آمارگیری از ستون جمع این فرم استفاده می‌کنیم.

تعداد نسخ فرم: این فرم نیز مانند فرم تک واحدی در دو نسخه برای بایگانی و کارفرما تکمیل می‌شود.

تعداد برگهای فرم: از دو صفحه تشکیل شده که در صفحه اول اطلاعات کلی کارگاه و در صفحه دوم اطلاعات هر واحد به تفکیک آورده شده است. در صورتیکه کارگاه از 5 واحد پیشنهادی در صفحه دوم بیشتر شد به ازای هر 5 واحد یک صفحه جدید از صفحه دوم این فرم به ازای این 5 واحد تکمیل می‌گردد.

تذکر: اگر کارگاه دارای تشکیلات بهداشت حرفه‌ای نمی‌باشد، فرمهای معاینات کارگری تکمیل شده نیز در محلهای فوق‌الذکر نگهداری می‌گردد.

تکمیل فرم:

قسمت اطلاعات عمومی دقیقاً مانند فرم بازدید تک واحدی است و مانند آن عمل نمایید؛ بجز نوع کارگاه که خانگی و غیر خانگی حذف شده است.

دستورالعمل تکمیل جدول شماره 1 و جدول شماره 2 مانند فرم بازدید تک واحدی میباشد.

جدول شماره ۳: همانگونه که پیشتر توضیح داده شد فرم در صفحه اول فعالیتهای عام را شامل می‌شود. در تکمیل این جدول مانند جدول شماره 5 فرم بازدید کارگاه تک واحدی عمل کنید.

جدول شماره ۴: برای تکمیل این جدول مانند ردیفهای 17 و 25 و 26 فرم بازدید کارگاهی تک واحدی عمل نمایید.

جدول اطلاعات بازدید کننده و کارفرما: مانند فرم بازدید تک واحدی عمل نمایید.

صفحه دوم فرم:

تذکره: در صورتیکه تعداد واحدهای کارگاه از 5 بیشتر بود به ازای هر 5 واحد یک برگ از صفحه دوم این فرم تکمیل نمایید.

به منظور شناسایی واحدها و ارتباط آنها با کدهای بالای جداول 5، 6 و 7 قسمت بالای فرم را تکمیل نمایید.
نام واحد: نامی که از طرف اداره کنندگان کارگاه به آن اختصاص داده شده است در این قسمت آورده می‌شود و در صورت عدم وجود چنین نامی نوع فعالیت آن را ذکر نمایید.
تعداد کارگر: تعداد کارگرانی که در این واحد کار می‌کنند را ذکر نمایید.

توجه: در مواردی ممکن است کارگری در دو یا چند واحد کار نماید در این صورت فرد را در کارگاهی که زمان بیشتری صرف می‌کند بحساب آورید و عواملی که در هر دو کارگاه با آن در تماس است برای فرد مذکور ثبت نمایید.

جدول شماره ۵:

این جدول مشابه جدول شماره 3 فرم بازدید کارگاهی تک واحدی است. ولی برای پنج واحد طراحی شده است. برای تکمیل هر خانه از آن 3 حالت وجود دارد:

- 1- عامل زیان آور وجود دارد ولی با تمهیدات لازم تحت کنترل در آمده است. در این صورت در خانه مربوط به عامل علامت **p** ثبت می‌گردد. لازم به تذکر است که این تمهیدات بجز وسایل حفاظت فردی می‌باشد. بعنوان مثال صدای موجود در کارگاه با استفاده از روشهای کنترل مهندسی مقدار آن به زیر حدود مجاز رسیده است. یا اینکه زمان تماس با عامل زیان‌آور تا حدود مجاز کاهش یافته است.
 - 2- عامل زیان‌آور مورد نظر وجود دارد و مواجهه افراد بیش از مقدار حدود مجاز مندرج در کتابچه حدود تماس مجاز شغلی است، (در مورد روشنایی مقدار روشنایی از حدود توصیه شده کمتر است) در اینصورت در خانه مربوطه تعداد افراد در معرض ذکر می‌گردد. بعنوان مثال صدای موجود در کارگاه از 85 دسی‌بل برای 8 ساعت کار تجاوز کرده است. در این صورت مثلاً اگر 5 نفر در کارگاه کار می‌کنند، عدد 5 در خانه مربوطه درج می‌گردد.
 - 3- فرایند تولید اصولاً عامل مربوطه را در خود ندارد، در اینصورت عدد صفر در خانه مربوط ثبت می‌گردد. مثلاً وجود عامل سرما در کارگاههای تراشکاری منتفی است بنابراین عدد صفر در خانه مربوط نوشته می‌شود.
- کل واحدهای موجود:** پس از تکمیل فرم در واحدهای مختلف ستونهای کل واحدهای موجود تکمیل می‌گردد. تعداد واحدی که دارای عددی بیش از صفر است در ستون واحد و شاغلین از جمع اعداد واحدها بدست می‌آید.
- توجه:** در صورتیکه واحدی علامت **p** و صفر خورده باشد در جمع شرکت داده نمی‌شود.

جدول شماره ۶:

در تکمیل این جدول مانند جدول شماره 4 فرم بازدید کارگاهی (تک واحدی) عمل کنید. یعنی:

- 1- وضعیت تاسیسات و تسهیلات مورد نظر، از نظر کمی (تعداد) با تعداد ذکر شده در آئین‌نامه کاملاً مطابقت دارد و از نظر کیفی شرایط مندرج در آئین‌نامه بر آن موضوع حاکم است در این صورت علامت **p** در خانه مربوطه ثبت می‌گردد.

- 2- وضعیت تاسیسات یا تسهیلات بهداشتی مورد نظر از لحاظ کمی یا از لحاظ کیفی با شرایط مندرج در آئین نامه مطابقت ندارد در این صورت تعداد واحدهایی که کمبود دارد یا نامناسب است را ذکر کنید.
- 3- مطابق با آئین نامه اگر تاسیسات یا تسهیلات خاصی ضروری نمی باشد، عدد "صفر" منظور می گردد.

توجه: در مواردی ممکن است در کارگاهی تسهیلات بصورت مشترک وجود داشته باشد، در این صورت فقط ستون جمع را تکمیل نمایید. و در صورتیکه هم بصورت غیر متمرکز و متمرکز وجود داشته باشد تسهیلات هر قسمت را تکمیل و یکی از واحدهای بازدید را به این تسهیلات متمرکز اختصاص دهید.

کل واحدهای موجود: در ستون "واحد" جمع واحدهایی که نامناسب هستند ذکر می گردد. یعنی جمع اعداد ستونهای هر واحد. و در ستون "شاغلین" جمع شاغلینی که از واحد نامناسب استفاده می کنند، ثبت می شود. در صورتیکه تمام واحدها **p** خورده باشد همین علامت را در ستون جمع واحد نیز ثبت نمایید و تعداد شاغلینی که از این تسهیلات استفاده می کنند هم در ستون شاغلین ذکر نمایید.

جدول شماره ۷:

مانند جدول شماره 5 فرم بازدید کارگاهی تک واحدی عمل نماید. و در سرستون "کل واحدهای موجود" در ستون "واحد" جمع واحدهایی که اعداد آن بیشتر از صفر است را ثبت کرده و جمع اعداد شاغلین را در ستون "شاغلین" درج نمایید.

**** پایان ****